

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xxj. post festu[m] Trini. Questio lxvj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus super euāg.

nuptias cū ex charitate voluerit incarnari
Quarto qz opit oia delicta: sicut pulera
vestis opit maculas. Quito qz ornat oia
opa. vt parz. i. Lor. xiiij. Sexto: qz ipa est

cū per ministz: vt dñs p suum: sed sicut
per formā p̄pria. Quō aut̄ charitas sit fīt
dei z p̄tua forma. Vide. h. iij. q. iiiij. ar. iiij.

amicicia qdā: z ppter amiciciā nuptie fū
unt. Sed ptra. Nā p̄tus altiorz potētie
est altior: qz pfectio pponit pfectibili. Sz
fides est in altiori potētia qz charitas cuz
illa sit in intellectu dirigēte: z hec i volūta
te directa. qz fides ē dignit. Sol. Digni
tas opatōis intellectu attēdit fm mēlurā
intellectu: opatiōis aut̄ volūratis fm ob/
lectu. qz intellectus pfectif fm qz res intelle
cta est in intellectu. volitio at fm inclinati
onē volūtati ad rē vt ad terminū. Igitur
ez qz sūt infra nos nobilior ē cognitio qz
dilectio. Prop̄ qdā z p̄tutes iellectuales
pferunt moralib. vij. Eth. Sz eoz qz sūt
sup̄ nos p̄cipue dei: nobilior est dilectio qz
cognitio. qz cū ynuqdcqz existet i alio sit i
eo p modū el: iferiora lūt in aia nobilio/
ri mo qz in se: z supiora nobiliori mo in se
qz in aia. Jō charitas est excellenter fide
Hec sc̄tus Tho. p̄ualiter. Sed intellige
ista in via vbi obiectu intellectu aliqui nō
attinēt pfecte vt in se est: z vbi ipm est in
tellectu p modū ei: qz ei inheret sicut ac/
cidēs. s. v̄m suā. Alii em est i p̄zia. Nā
cerer pa. v̄ semp habitu z opatiōes iel/
lectu sunt nobiliores: qz potentia est nobi
lior z obiectu simplici ac nobil. Sed i
via volūtas amat deū immediate vt i se ē
nō aut̄ intellectu capit deū vt est: sed i alio
z p modū suā: si qz deū nō est speciū iel/
lectu libilis in intellectu nisi vt ei inherens qz
ad hoīem qz deū intelligit p̄ supadditā spe
cie: vel cui inheret ipē in intellectu qz ad ange
lū qz deū intelligit p suā. i. angeli eētiam.
In patria aut̄ deū erit in intellectu sicut ē
id est p se z nō p aliud: z nō p modū intel/
lectu. qz nō inhērebit: sed erit spēs intellectu
gibilis subsistēs. vt p̄z. i. q. xij. ar. iiij. i. cor.
Jō nobilior simplici erit intellectio qz frui
charitas. z eo magis qz intellectu habebit
deū in se: volūtas aut̄ redet i deū: qd nō ē
eq nobile. Sc̄do. Nā id p qd aliqd opera
tur est eo iker: sicut dñs opaf p ministz.
Sed p̄ charitatē opaf fides: vt p̄z. Gal.
v. Solu. Fides nō opaf per dilectionē si

ut̄ etiā pōt p̄tū post mortē existē
tes in inferno habeat manū ligatas ac pe
des vt nō possint facere nec velle bonū. vi
de p̄ta. q. xxij. ar. x. z. xj. Et v̄t ibi sint
tenebre. Vide. iiiij. di. l. q. iiij. ar. iiiij. q. iiiij.

Dñica. xxi. post festū Trini.

Quesitio lxv.

Verit̄ Ut̄ruz iste res
gul̄ iuste ac merito sit rep̄he
sus a ch̄o. Respondeo qz sic

Nā fm sc̄tus Tho. sup̄ Jō.
ad fidē ch̄i infideles trahunt p̄ miracula
qz duci nō possunt p̄ autoritate fm illud. j
Lor. xiiij. Signa data sunt infidelibus:
nō fidelib. Fideles aut̄ ducenti sunt au/
toritate scripture: cui credere tenentur.
Tūc sic. Ois fidel̄ vel nutrit̄ int̄ fideles
nō credēs p̄ autoritates i z reqr̄es signa ē
rep̄hensibilis. qz qz non vult trahi mo sibi
conuenienti est male disposit̄ ad bonū. Sz
iste regul̄ erat nutrit̄ int̄ fideles iudeos
instruct̄ de lege vt s. Sed ptra. Nam qz
qrit illō per qd v̄tar rep̄hensibilitatē nō
est rep̄hensibilis. Sed talis est qz signa
vt credat: quia qrit certitudinē p̄ quā v̄i
ter festinationē credendi qz est rep̄hensibi
lis: iuxta illud Eccl. xix. c. Qui cito crez
dit leuis est corde. Solu. Mator est falsa
qz illud querit indebitē sicut fecit Tho
mas: qz voluit vulnera palpare cū debuſh
set credere apl̄o collegio. z similāste qz
debuisse credere vaticinij p̄phetar̄: ma
xime qz ch̄is etiā inter̄ mouebat corda
qz illud querit indebitē sicut fecit Tho
mas: qz voluit vulnera palpare cū librate. Un
sc̄tus Tho. ii. qdli. q. iiiij. ar. i. qrit. Ut̄ruz
ch̄o nō faciet visibilita miracula iudei crez
dere tenerent̄. Et r̄ndet qz sic. qz cū bō ad/
iunex ad deo ad credendū inter̄iori inspira/
tione z exteriori doctrina ac miracul' remo/
to tertio stabat duo p̄ora qz hoīes crede
re tenebant. Sc̄do Nā qz qrit ea sine qbz
credere nō pōt: nō ē rep̄hensibilis. Sz hmōi
est qz qrit miracula. qz si absqz mir. qz qrit
dere qz posset: nō credendo peccaret: ptra

Tractatus

III

Allud Joan. xiiij. Si opa nō fecissem i' eis ruat in aliqd petm: puta furtū. Charitas q' nemo ali' fecit petm nō haberet. Solu i'g' nō qrit sua p'mo mō. qz. s. nō est amatio. Inter ipa opa q' fecit annu' gierari de' trix pecunie ppter se: vt ibi d' glo. Sed rebet erā ei' interior vocatio & exterior do petere scđo mō quenit etiā pfect'. & tertio etrina: i'sh aut̄ sola miracula. Nō h̄et aut̄ rō mō infirmis. Uel dicendū iuxta Au' q's petm nō credēdo cessantib' miracul' & gustinū i' regula: q' charitas nō qrit q' sua doctrina & inspiratiōe. Iz' cessantib' mira sunt si cōpet p'priū bonū ad cōe. qz. s. pl' d' ligit cōbonū q' p'priū. fee' si cōparef' p'p'

Querit etiā possit vry' mō hoī' teneā' um bonuz ad aliqd p'ticulare. q' natural' tur credere q' miracula ch'ri nō vidēt. Eli' inclinatio quā charitas nō destruit h' p'f'c' de. q. q. q. ar. vii. in corpe. Et p'mo p'ra. ca. vi. Et vtrū leuiter credant fideles miracula nō vidētes. Uide p'mo p'ra vbi s. his q' sunt ad se fin p'm in libro Ethico. Capitula. vi.

Dñica. xxij post festū Trinitatis.
Questio. lxvij.

Verisur vtrū seruus
q'ecur' misericordiam a dño pec
cauerit repetēdo debitu a co
nuo. R'ndeo. Aliq's act' d'u
pliciter p'ot esse mal'. s. per se stuc ex specie
& obiecto suo. vt fornicari. Aliq's vo ex
circumstātia: puta tgis vel loci: vel modi v'
finis indebit: sicut ducere vxorez tempe
phibito. Igit' iste repetēdo debitu nō pec
cauit quau' facies. actū malū de se: qz nul
lus sic peccat petēdo id qd' iusticia exigit
esse. sicut modi est oē sibi debitu. Pec
cauit at ex circumstātia: qz debitu exigebat
tempe indebito. i. q' debitor erat impotē
reddere qd' fuit crudelitas. Sed p'ra vi
det q' peccauerit debitu repetēdo. Primo
Nam dicit dñs. Serue nech' z'. Sed ipse
dñs erat miseri' dimittēdo debitu. ergo &
ipse dimittere debuit. Solu. Fuit neḡ: qz
debuit misereri & tenebat misereri: no re/
laxādo debitu sed progando tgis solutis
Uli remittere debitu fuisse honestatis:
progare v' terminum fuisse necessitat'is
Et l'q' sicut nō importat similitudinem in
modo miseradi. s. relaxādo debitu sed so/
lu misereri quoq' mō. Scđo. Nam q'c'g
facit q' charitatē: peccat. Sed q's q'redo &
repetēdo sua facit p'ra charitatē: qz ipa nō
qrit q' sua sūt. i. Lox. xij. So. Dicit Ale
xan. d'ales in. ih. pte q' trib' modis q's de
bitu repetit. s. ex cupiditate & zelo iusticie
& ex timore calus'ne. s. q's p'p' indigentia

Dñica. xxij post festū Trinitatis.
Questio. lxvij.

Verisur vtrum serui re
gis celestis. i. ch'iani teneantur cesari id ē p'ncipi terreno